

noie oplyste om alle Følgerne af en sliq Forandring, vilde være villige til at undergive deres Eiendomme disse Forpligtelser; men hertil kommer, at en sliq Foranstaltning formeentlig i en ikke ringe Grad vilde virke skadeligt for Aalborg By og sandsynligen bidrage til at forringe Eendomspriserne der i Byen. At oprette en selvstændig Kjøbstad i den umiddelbare Nærhed af en allerede bestaaende Kjøbstad vilde efter Udvalgets Formening, i det Mindste i den første Tid, udøve en langt mere følelig Indvirkning paa dens Tilstand, end der vil følge af, at der oprettes nye Kjøbstæder eller Handelspladser i saadanne Egne, der ere længere fjerne fra Kjøbstæder, og hvor en større Udvikling af Productionen enten allerede har fundet Sted eller kan ventes at ville finde Sted. Udvalget formener derhos, at Hensyn til Nørre-Sundbys Interesse alene ikke kræver, at denne omdannes til en Kjøbstad, og at den for det omliggende Landdistrict tilstedeværende Trang vil i alt Væsentligt i det Mindste foreløbigt kunne afhjælpes uden at træffe en for Aalborg By saa indgribende Foranstaltning. Der er ogsaa efter Udvalgets Formening, saa meget mindre Føie til nu at træffe saadan Foranstaltning, som det er at antage, at Opførelsen af en Bro over Liimfjorden ved Aalborg dog ikke vil lade meget længe vente paa sig, og der, naar et sliq Anlæg var færdigt, i alt Fald kun vilde kunne være Spørgsmaal om, hvorvidt en Deel af den paa Fjordens nordlige Side liggende Grund burde indlemmes i Aalborg Kjøbstad. En saadan Ordning af Sagen vilde foregribes eller dog vanskeliggjøres ved nu at gjøre Nørre-Sundby til en selvstændig Kjøbstad, og det er ikke usandsynligt, at en sliq Foranstaltning kunde i det Mindste for en Tid virke hæmmende for Opførelsen af den paataente Bro over Liimfjorden, hvilket Arbejde i saa mange andre Henseender er af stor Vigtighed for den omliggende Egn.

Derimod troer Udvalget, at man, uden at vanskeliggjøre Sagens Ordning i Fremtiden paa en saadan Maade, som Forholdenes videre Udvikling maatte tilsiqe, vil i en væsentlig Grad afhjælpe den i det paagældende Landdistrict tilstedeværende Trang og dog yde et fornødent Hensyn til Aalborg Byes Tarv,

naar der i Lighed med, hvad der paa andre Steder i en vis Grad er indrømmet de Handlende, vedtoges:

1) at der gives en almindelig Tilladelse for Handlende og Haandværkere, der som saadanne have Borgerkab i Aalborg, til enten tillige eller alene at øve deres Næring i Nørre-Sundby i samme Omfang, som de efter deres Borgerkab ere berettigede til at øve deres Næring i Aalborg, dog at de vedblive i enhver Henseende, og navnlig med Hensyn til Forpligtelsen til at svare Skatter og at deeltage i de communale Byrder, at anses som hørende til Aalborg Commune, og at de desuden, forsaavidt de benytte en saadan Tilladelse, uden Afgang i de Dødsler, som de saaledes ville have at yde til Aalborg Commune, erlægge til Nørre-Sundby Commune de personlige Skatter og Afgifter, der efter de til enhver Tid gjældende Regler paalignes denne Communes Indvaanere,

2) at Indenrigsministeren, efter Forhandling med de vedkommende locale Autoriteter, fastsætter Grændserne for den Deel af Nørre-Sundbys Jordtilliggende, hvor den foran ommeldte borgerlige Næring kan udøves,

3) at den Aalborg Byes næringsdrivende Borgere saaledes givne Tilladelse ikke uden særlig Bevilling kan komme til Anvendelse med Hensyn til de borgerlige Næringsveie, til hvis Udøvelse der efter de almindelige Lovbestemmelser foruden Borgerkab i en Kjøbstad kræves en særlig Bevilling, og endelig

4) at det inden 10 Aar fra 1ste April 1855 at regne tages under nærmere Overveielse, hvorvidt der maatte findes Anledning til at foretage nogen Forandring i de foransførte Bestemmelser.

Bestemmelser, som de foransførte, ville formeentlig kunne bringes til Anvendelse af Regeringen i Medhold af den samme tilkommende Bevillingsmyndighed, i alt Fald efter forudgaaet Forhandling med Communalbestyrrelserne for Aalborg og Nørre-Sundby, og i den For-